

ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ, 4 ՆՈՂԵՄԲԵՐ, 2013

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՂՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւն վարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 42

ԾԱՐԱԻ ԵՄ ՔԵԶԻ, ՏԷՐ

Ինչպէս եղջերուն կը փափափի վագող ջուրերուն,
այնպէս ալ ես, ճ՛վ Աստուած, ես քեզի կը փափափիմ:

Ծարաւ եմ Աստուծոյ, կենդանի Աստուծոյն.

Ե՞րբ պիտի գամ՝ ներկայանամ Աստուծոյ:

Օր ու գիշեր՝ արցունքս է կերակուրս,

մինչ օրն ի բուն մարդիկ ինձի կը հարցնեն.-

«Ո՞ւր է Աստուածդ»:

Սակայն ինչո՞ւ կը տխրիս, ճ՛վ իմ անձս,

կամ ինչո՞ւ կը խոռվիս.

Աստուծոյ յուսայ, եւ վերստին գովերգէ զայն, ըսելով.-

«Փրկիչս դուն ես»:

ՇԱՐԱԿԱՆ ԱՂՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենատուրք Երրորդութիւն, սուր աշխաՀիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա,

Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

*Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հոովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի մանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:*

ՄԱՌԱ ԿԸ ՄԵՌՆԻ, ԱՐԲԱՀԱՄ ԳԵՐԵԶՄԱՆ ՄԸ ԿԸ ԳՆԷ (23:1-20)

Այս հապրուածը մեզի կը ներկայացնէ, թէ Աբրահամի օրերուն ընդհանրացած սովորութիւն մը կար, որ երբայեցիները, որոշ պարագաներուն իրենց մեռելները կը թաղէին հողին մէջ, երբ արագ թաղելու մրահոգութիւնը, կամ քարայրի չգոյութեան հարց կար: Բայց երբ կարելիութիւնը կար քարայր մը շինելու կամ օգտագործելու իբրեւ դամբարան, շար աւելի լաւ: Հեթազային նաեւ այդ քարայրին բերանն ալ կը կը փորձէին գոցել, որպէսզի գիշարիչ կենդանիներ կամ աւազակներ ներս մտնելով չուրէին դիակը կամ չթալանէին մեռելին հետ թաղուած ինքեքրը: Այսքան մանրամասնօրէն յիշարակելը իբրեւ յարգանքը արտայայտութիւն հանդէպ ննչեցեալին: Միւս կողմէ, այս հապրուածը նաեւ կը ներկայացնէ Աբրահամի վայելած յարգանքը այնտեղի բնակիչներուն կողմէ. «Դուն մեր մէջ Աստուծոյ իշխանն ես» (23:6):

ԻՍԱՀԱԿԻՆ ՀԱՄԱՐ ԿԻՆ ՄԸ (24:1-20)

Իսահակի ծնունդէն սկսեալ, անոր ընծայումը, ու մանաւանդ այս հապրուածով՝ անոր համար կին ապահովելը, կը խորհրդանշեն ու մեզ կը պարբաստեն նախաճաշակ մը փալով Քրիստոսի անձին ու Անով կարարուելիք փրկութեան ծրագրին: Հեթաքրքրականօրէն Իսահակի համար կին փնտռելը փեղի կ'ունենայ իր ընծայումէն, բայց նաեւ յարութենէն յետոյ, նոյնպէս ալ Քրիստոսի համար հարսին պարբաստութիւնը փեղի կ'ունենայ Անոր խաչելութենէն, ու մանաւանդ՝ յարութենէն յետոյ, երբ յարութեան աւերիսով Հարսը՝ Եկեղեցին կը կազմաւորուի:

Աբրահամ կ'ուզէ ապահով ըլլալ, թէ Իսահակի համար կին մը ապահովուի ոչ Քանանու երկրէն, այլ իր ծննդավայրէն, բայց նաեւ զգուշ որ Իսահակը հոն չերթայ, որովհետեւ Աստուծոյ փրկած խոստումն էր, որ այս երկիրը իբրեւ ժառանգութիւն պիտի փրուէր Աբրահամին ու անոր սերունդին: Միւս կողմէ, նաեւ յանկարծ կին ըլլալիքը ըլլար այնպիսի մէկը որ շարունակողը նաեւ պէտք էր ըլլար, ու մանաւանդ համախորհուրդ Աստուծոյ ծրագրին:

Հեթաքրքրականօրէն, այս հապրուածին մէջ կը հանդիպինք այն իրողութեան, որ Աբրահամ իր ծառային կը ծանօթացնէ եւ ձեռով մըն ալ կը դաստիարակէ ճշմարիտ Աստուծոյ մասին, որ Արարիչն է երկինքին ու երկրին, ու մանաւանդ կ'ուզէ փոխանցել այն հաւատքն ու վստահութիւնը որ ինք ունի Աստուծոյ նկատմամբ, նոյնպէս ալ ծառան ինք Աստուծոյ վստահի առանց երկրորդ փարբերակի: Անոր համար ալ, Աբրահամ երդում ընել կու փայ իր երանքին վրայ, երանք որմէ պիտի գար գալիք սերունդը, ոչ միայն Իսահակը, Յակոբը եւ Յուդան, այլ՝ Քրիստոսը: Արոր համար ալ երդումը փեղի կ'ունենայ Տիրոջ անունով:

Աբրահամ մրահոգ է, որ յանկարծ չըլլայ թէ քանանացիներէն աղջիկ մը առնուի իբրեւ կին Իսահակին համար, նկարի առած Քանանացիներու ապրելակերպը: Որովհետեւ հարցը պարզապէս աղջիկ մը գտնելը կամ ամուսնանալը չէր, այլ՝ Աբրահամ անոր մէջ կը փնտնէ գալիքը, որ կ'աստուծ է Մեսիային:

Ահա ծառան ճամբայ կ'ելլէ երթալու հոն ուր որ պիտի երթայ, սակայն ամբողջ ճամբու ընթացքին աղօթքով կ'անցնէ, որպէսզի ըստ այնմ կարարուի իր փրոջ կամքը, որ նաեւ Աստուծոյ կամքն է: Հեթաքրքրականօրէն, ծառան, որ կ'երթայ աղջիկ գտնելու Իսահակին համար, կը խորհրդանշէ այն մարգարէները, որոնք դրկուեցան Աստուծոյ կողմէ երթալու եւ Քրիստոսի համար հարսը պարբաստելու:

Ծառան կը հասնի ջրհորի մօտ, այնպիսի ժամուն, որ անպայման կիներ կու գային ջուր վերցնելու: Ջուրին պէտք է գալ, որպէսզի կարենալ ստանալ ոսկի օղեր եւ ոսկի ապարանջաններ, որոնք խորհրդանիշ են Աստուծոյ Խօսքին եւ բարի գործերու: Ռեբեկայ ջրհոր կու գայ հարսը դառնալու համար Իսահակին, նոյնպէս ալ մեր պարագային մկրտութեան աւազանին պէտք է գալ, որպէսզի հարսը դառնանք Քրիստոսի:

Այնպէս ինչպէս Իսահակ իրիկուան դէմ դաշտ ելեր էր մտածելու, աղօթելու, նոյնպէս ալ Քրիստոս աշխարհ եկաւ Իր հարսը դիմաւորելու: Եւ ահա Իսահակ կը մօտենայ, նոյնպէս ալ Քրիստոս Ինք կը մօտենայ, եւ Ռեբեկայի նման մենք ալ մեր քօղերը ծածկենք, որ պարբաստ ըլլանք Փեսան դիմաւորելու, որպէսզի յանկարծ չըլլայ թէ ցնցոփներով դիմաւորենք Տէրը, այլ հարսի հագուստով:

Դաւիթի մարգարէին բառերով մենք ալ ըսենք. «Ինչպէս եղջերուն ջուրի վրակներու կը փափաքի, այնպէս ալ իմ անցս քեզի կը փափաքի, ով Աստուծ» (Սաղ 42:1):